

NUMĂR TEST: 3

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 11 februarie 2019 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în drept privat și public"

1. Prescripția începe să curgă:

- a) de la data procesului-verbal de recepție finală a lucrărilor, cât privește acțiunea pentru plata ratelor restante pentru plata contravalorii lucrării;
- b) de la data semnării antecontractului de vânzare, cât privește acțiunea prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare;
- c) de la data când s-a îndeplinit condiția, cât privește acțiunea în executarea obligațiilor de a da sau de a face, afectată de o condiție pur potestativă din partea creditorului.

2. În contractul de donație, sarcina poate fi stipulată:

- a) în favoarea donatarului sau a unui terț;
- b) în favoarea oricărei persoane, mai puțin în favoarea donatorului, fiindcă ar contraveni principiului irevocabilității;
- c) în favoarea oricărei persoane, mai puțin în favoarea celor incapabili să dispună prin contractul de donație.

3. Părțile pot conveni, în mod valabil, ca:

- a) prescripția să se socotească de la o dată ulterioară față de cea fixată prin lege;
- b) durata legală a termenului de prescripție pentru anularea unui contract să se prelungească cu 10 ani;
- c) acțiunea în rezoluțiune pe care o poate introduce partea interesată să fie imprescriptibilă.

4. Spre deosebire de întreruperea și de suspendarea cursului prescripției, repunerea în termenul de prescripție:

- a) poate fi invocată și de instanță din oficiu;
- b) are caracter judiciar;
- c) operează în favoarea celui împotriva căruia curge prescripția.

5. Spre deosebire de nulitate:

- a) caducitatea are drept cauză dispariția unui element esențial al actului juridic;
- b) revocarea operează numai în materia actelor cu titlu gratuit;
- c) reducățiunea presupune întotdeauna un act valabil încheiat.

6. Cursul prescripției extinctive:

- a) se întrerupe prin invocarea, pe cale de excepție, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, numai dacă este urmată de introducerea unei cereri de chemare în judecată în termen de 6 luni de la această dată;
- b) nu se întrerupe prin începerea urmăririi penale, dacă nu a avut loc constituirea ca parte civilă, chiar dacă despăgubirile se acordă, potrivit legii, din oficiu;
- c) se reia după încetarea cauzei de suspendare, dar nu se va împlini mai înainte de expirarea unui termen de o lună de la data când suspendarea a încetat pentru prescripțiile de 6 luni sau mai scurte.

7. Cursul prescripției se întrerupe:

- a) ca urmare a solicitării unui nou termen de plată de către debitor, însă numai dacă aceasta este urmată de plata datoriei;
- b) ca urmare a invocării pe cale de excepție a dreptului a cărui acțiune se prescrie, însă numai dacă acțiunea în cadrul căreia se ridică excepția a fost admisă;
- c) ca urmare a punerii în întârziere a celui în folosul căruia curge prescripția, numai dacă aceasta este urmată de chemarea lui în judecată în termen de 6 luni de la data punerii în întârziere.

8. Dacă A i-a donat lui B un bun, sub presiunea exercitată de B cu declanșarea executării silite împotriva sa pentru o altă datorie, atunci:

- a) consimțământul lui A a fost neviciat, deoarece presiunea exercitată de B s-a referit la exercitarea unui drept prevăzut de lege;
- b) presiunea exercitată de B poate fi considerată drept violență viciu de consimțământ;
- c) A poate invoca vicierea consimțământului sau, chiar dacă se dovedește ca la data încheierii actului știa că dreptul la acțiune al lui B era prescris.

9. Dacă partea îndreptățită să ceară anularea contractului sau să îl confirme a fost notificată de cealaltă parte să-și exercite opțiunea sub acest aspect, atunci:

- a) acțiunea în anulare promovată după un an de la data notificării va fi respinsă ca prescrisă;
- b) dacă în 6 luni de la notificare cel îndreptățit nu confirmă actul, va mai avea doar dreptul de a cere anularea actului;
- c) dacă părâtul chemat în judecată la un an de la notificare nu invocă stingerea dreptului de a cere anularea actului, instanța nu va putea invoca din oficiu decăderea.

10. Legea interpretativă:

- a) poate avea un domeniu de aplicare distinct de acela al legii interpretate;
- b) poate fi invocată în contra unui drept câștigat în baza legii anterioare interpretate;
- c) poate governa situațiile juridice constituite înainte de intrarea sa în vigoare.

11. Dacă A l-a împuternicit pe B să se ocupe de vânzarea apartamentului proprietatea sa, atunci:

- a) procura trebuie să fie dată sub forma unui înscris autentic, sub sancțiunea nulității relative;
- b) procura dată sub forma unui înscris sub semnătură privată reprezintă o promisiune de reprezentare;
- c) dacă A înțelege să revoce împuternicirea lui B, poate să o facă și tacit.

12. Vânzarea unei cantități de produse alimentare, cu puțin timp înainte de expirarea termenului de valabilitate a acestora:

- a) se poate realiza numai de către un reprezentant împuternicit cu procură specială;
- b) valorează acceptare tacită a moștenirii celui căruia aparținuseră acele bunuri;
- c) este valabilă dacă a fost încheiată de un minor cu vârsta de 16 ani, chiar fără acordul părinților săi, dacă nu i-a produs vreun prejudiciu.

13. Confirmarea unui act anulabil translativ de proprietate:

- a) produce asupra dreptului dobânditorului efecte similare îndeplinirii condiției rezolutorii;
- b) poate fi solicitată de partea interesată, printr-o notificare adresată celui îndreptățit să ceară anularea actului, urmând ca, în cazul nepromovării acțiunii în anulare în termen de 6 luni, dreptul dobânditorului să se consolideze;
- c) produce efecte retroactive, urmând să poată fi invocată împotriva celor care au cumpărat același bun de la transmitător anterior confirmării, deși aveau cunoștință de existența actului anulabil.

14. Prescripția extinctivă:

- a) poate fi opusă numai de cel în folosul căruia curge, personal sau prin reprezentant, și fără a fi ținut să producă vreun titlu contrar ori să fi fost de bună-credință;
- b) curge contra moștenitorilor defunctului, de la data deschiderii succesiunii, în privința creanțelor pe care aceștia le au asupra moștenirii;
- c) curge contra creditorilor defunctului în privința creanțelor pe care le au asupra moștenirii, de la data cunoașterii de către creditorii a identității succesibililor, chiar dacă aceștia din urmă încă nu au acceptat moștenirea.

15. Despre subrogația consimțită de debitor este valabilă afirmația:

- a) nu este permisă de lege;
- b) impune acordul creditorului în formă autentică ori prin înscris sub semnătură privată cu dată certă;
- c) este valabilă numai dacă actul de împrumut și chitanța de plată a datoriei au dată certă.

16. Dacă este vorba despre un raport juridic izvorât din faptul juridic al gestiunii intereselor altuia:

- a) geratul trebuie să fie străin de operația pe care gerantul o săvârșește în interesul său;
- b) în toate cazurile, gerantul nu trebuie să acționeze cu intenția de a gera;
- c) actele de gestiune pot fi făcute cu titlu gratuit.

17. În cazul proprietății comune pe cote-părți:

- a) fructele civile se cuvin coproprietarului care le-a perceput;
- b) posesia exercitată de unul dintre coproprietari este, în principiu, o detenție;
- c) actele juridice de conservare pot fi efectuate numai cu consimțământul expres al tuturor coproprietarilor.

18. Într-o acțiune în revendicare mobilă, pârâtul nu este îndreptățit să invoce art. 937 alin 1. C.Civil dacă reclamantul - proprietar a pierdut stăpânirea bunului fiind victima infracțiunii de :

- a) abuz de încredere;
- b) înșelăciune;
- c) tâlhărie.

19. În materia răspunderii civile delictuale, referitor la repararea prejudiciului, este valabilă afirmația:

- a) se repară numai paguba efectivă, nu și câștigul nerealizat;
- b) este obligatorie recurgerea la calea procedurii judiciare;
- c) se repară atât prejudiciul previzibil, cât și prejudiciul imprevizibil.

20. Jus abutendi (abusus) este atributul dreptului de proprietate ce conferă titularului:

- a) prerogativa de a culege fructele lucrului;
- b) prerogativa de a înstrăina lucrul sau de a constitui asupra lui drepturi reale în favoarea altor persoane;
- c) prerogativa de a utiliza lucrul.

21. Dacă se efectuează o plată unui creditor care este incapabil de a o primi:

- a) în toate cazurile, este valabilă și liberează pe debitor;
- b) liberează pe debitor, având în vedere diminuarea patrimoniului acestuia;
- c) nu liberează pe debitor decât în măsura în care profită creditorului.

22. Elementul material al posesiei ("corpus") poate fi dovedit:

- a) prin orice mijloc de probă;
- b) numai prin prezumții legale;
- c) numai prin proba cu martori.

23. Cu privire la confuziune este admisă următoarea afirmație:

- a) nu operează în cazul decesului debitorului;
- b) nu aduce atingere drepturilor dobândite anterior de terți în legătură cu creanța stinsă pe această cale;
- c) nu se desființează niciodată, dacă are loc dispariția cauzei care a determinat-o.

24. Proprietarul fondului aservit poate folosi:

- a) acțiunea confesorie pentru apărarea dreptului său;
- b) acțiunea negatorie de servitute;
- c) acțiunea în revendicare mobilă.

25. Autorul lucrării este de bună-credință:

- a) dacă ridică o construcție în lipsa sau cu nerespectarea autorizațiilor cerute de lege;
- b) este convins că deține un titlu de proprietate asupra terenului, cunoscând cauza de ineficacitate a titlului său;
- c) dacă se întemeiază fie pe cuprinsul cărții funciare în care, la data realizării lucrării, era înscris ca proprietar al imobilului, fie pe un mod de dobândire nesupus înscrierii în cartea funciară, dacă, în ambele cazuri, nu rezulta din cartea funciară și nu a cunoscut pe nicio altă cale viciul titlului său.

26. La simulație:

- a) actul secret trebuie să fie încheiat concomitent sau, eventual, înainte de încheierea contractului aparent;
- b) ambele contracte, cel public și cel secret, corespund voinței reale a părților;
- c) actul secret poate fi încheiat și ulterior actului public (aparent).

27. Prin contractul de vânzare:

- a) se poate înstrăina întregul patrimoniu al unei persoane;
- b) se poate înstrăina, în mod excepțional, un patrimoniu;
- c) nu se poate înstrăina, în mod excepțional, un patrimoniu.

28. În cazul revocării donației pentru ingraturdine, dacă bunul donat este pierit, donatarul va trebui să restituie valoarea acestuia calculată la data:

- a) depunerii la instanță a acțiunii în revocare, dar ținându-se seama de starea bunului de la data încheierii contractului de donație;
- b) încheierii contractului de donație;
- c) soluționării acțiunii în revocare.

29. Dacă la moștenire vin mama lui „de cuius” și doi frați consangvini ai acestuia:

- a) mama ia un sfert, iar frații câte 1/8 fiecare;
- b) mama ia 1/3, frații câte 1/3 fiecare;
- c) mama ia un sfert, frații câte 3/8 fiecare.

30. Reprezentarea succesorală:

- a) operează numai dacă locul celui reprezentat este inutil;
- b) este admisă numai în privința copiilor defunctului;
- c) are drept efect împărțirea moștenirii pe tulpini.

31. Tranzacția poate fi dovedită:

- a) cu orice mijloc de probă;
- b) doar cu act autentic;
- c) prin înscris.

32. Contractul încheiat de persoana care acționează în calitate de reprezentant, însă fără a avea împuternicire:

- a) poate fi ratificat și de moștenitorii celui în numele căruia s-a încheiat contractul;
- b) nu poate fi ratificat și de moștenitorii celui în numele căruia s-a încheiat contractul, întrucât mandatul este un contract „intuitu personae”;
- c) poate fi ratificat doar de către terțul contractant și cel care a încheiat contractul în calitate de reprezentant.

33. Introducerea acțiunii în declararea nedemnității judiciare constituie:

- a) un act de acceptare tacită a moștenirii de către succesibilul reclamant;
- b) un act de acceptare expresă a moștenirii de către succesibilul reclamant;
- c) un act de renunțare la moștenire din partea succesibilului reclamant.

34. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor:

- a) este conferit soțului supraviețuitor cu titlu oneros;
- b) este un drept condițional;
- c) este un drept opozabil „erga omnes” și alienabil.

35. Noțiunea de „dublă ascendență” presupune:

- a) existența unei rude care își poate legitima vocația succesorală legală generală față de de cuius prin invocarea apartenenței la două clase de moșteniri;
- b) venirea la moștenire atât a bunicii din partea mamei, cât și a bunicii din partea tatălui;
- c) ca soțul supraviețuitor să fie și rudă cu "de cuius".

36. Nu fac parte din categoria mobilierului și obiectelor de uz casnic:

- a) acele bunuri care au fost dobândite în mod exclusiv de „de cuius” înainte de momentul încheierii căsătoriei;
- b) acele bunuri care au fost dobândite după data întreruperii în fapt a conviețuirii soților;
- c) acele bunuri care au fost dobândite în mod exclusiv de „de cuius” înainte de momentul celebrării căsătoriei.

37. Dreptul de preempțiune este un drept:

- a) indivizibil și cesionabil;
- b) temporar și patrimonial;
- c) de natură exclusiv legală.

38. În cazul locațiunii încheiate pe durată determinată, moartea locatarului:

- a) de regulă, nu atrage încetarea contractului;
- b) nu atrage încetarea contractului, întrucât acest contract este „intuitu personae”;
- c) conduce la intervenția tacitei relocalațiunii în persoana moștenitorilor locatarului.

39. Instanța trebuie să suspende judecata dacă:

- a) se ivește un conflict de competență;
- b) una dintre părți, deși legal citată, nu se prezintă la termenul de judecată;
- c) s-a formulat o cerere de strămutare.

40. Este incompatibil judecătorul care:

- a) este soțul avocatului dintr-un dosar penal al uneia dintre părți;
- b) a fost propus de reclamant ca martor în aceeași pricină;
- c) este sesizat cu o cerere de revizuire îndreptată împotriva hotărârii pe care a pronunțat-o.

41. Achiesarea la hotărâre:

- a) poate fi tacită;
- b) nu poate fi făcută decât oral sau în scris, în fața instanței de judecată;
- c) rezultă din atitudinea pârâtului care nu se opune la executarea hotărârii.

42. În funcție de scopul material urmărit de reclamant, cererile în justiție se clasifică în:

- a) cereri patrimoniale și cereri nepatrimoniale;
- b) în realizarea dreptului, cereri în constatare și cereri în constituire de drepturi;
- c) cereri reale și cereri personale.

43. De regulă, neîndeplinirea procedurii prealabile sesizării instanței:

- a) poate fi invocată de oricare dintre părți, inclusiv de instanță din oficiu, sub sancțiunea respingerii cererii ca prematură;
- b) nu poate fi invocată decât de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea respingerii cererii ca prematură;
- c) nu poate fi invocată decât de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea decăderii.

44. Procurorul:

- a) trebuie să participe la judecată dacă toate părțile din proces solicită aceasta;
- b) poate să exercite căile de atac indiferent dacă a participat sau nu la judecata finalizată cu hotărârea care se atacă;
- c) poate să solicite punerea în executare a hotărârilor pronunțate în favoarea minorilor, persoanelor puse sub interdicție sau dispăruților.

45. Excepțiile procesuale:

- a) vor fi soluționate în ordinea stabilită de lege, dacă s-au invocat simultan mai multe excepții;
- b) pot fi invocate, întotdeauna, de părți, procuror sau instanță din oficiu;
- c) nu constituie apărări de fond.

46. Excepția lipsei calității procesuale active este o excepție:

- a) de fond, absolută și peremptorie;
- b) de procedură, absolută și peremptorie;
- c) de fond, relativă și dilatorie.

47. Pronunțarea hotărârii:

- a) nu poate fi amânată;
- b) poate fi amânată de mai multe ori, pentru un termen care nu poate depăși 15 zile;
- c) poate fi amânată o singură dată, pentru un termen care nu poate depăși 15 zile.

48. Condiția ca o probă să fie concludentă presupune ca aceasta:

- a) să aibă legătură cu obiectul procesului;
- b) să nu tindă la dovedirea unor fapte imposibile;
- c) să se refere la împrejurări de natură să ducă la soluționarea cauzei.

49. Cererea de intervenție principală:

- a) este o cerere adițională;
- b) poate fi formulată în fața primei instanțe, înainte de închiderea dezbaterilor în fond;
- c) poate fi formulată în fața instanței de apel numai cu acordul expres sau tacit al părților.

50. Se poate formula o cerere de chemare în judecată, chiar dacă interesul de a acționa nu este născut și actual:

- a) dacă scopul acesteia este de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau de a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara;
- b) ori de câte ori reclamantul a comunicat părâtului, înainte de introducerea cererii, intenția sa de a se adresa justiției;
- c) dacă cererea de chemare în judecată este introdusă de procuror.

51. Cauzele generale justificative:

- a) sunt cauze care înlătură răspunderea penală a infractorului;
- b) produc efecte care nu se extind și asupra participanților, cu singura excepție a cazului fortuit;
- c) înlătură acea trăsătură esențială a infracțiunii, denumită uneori, în doctrină, "antijuridicitate".

52. Latura obiectivă a infracțiunii:

- a) spre deosebire de latura subiectivă, este o componentă obligatorie a conținutului constitutiv al oricărei infracțiuni;
- b) presupune, în mod obligatoriu, existența a minim trei elemente constitutive;
- c) include, în unele cazuri, personalitatea legii penale.

53. Spre deosebire de:

- a) înlăturarea răspunderii penale, pe calea împăcării, în cazul infracțiunii de înșelăciune, în cazul infracțiunii de gestiune frauduloasă răspunderea penală poate fi înlăturată prin lipsa / retragerea plângerii prealabile;
- b) omor, în cazul lovirilor sau vătămărilor cauzatoare de moarte, răspunderea penală poate fi înlăturată prin intermediul prescripției;
- c) înlăturarea răspunderii penale și stingerea acțiunii civile, prin împăcare, în caz de furt comis de către un minor nerăspunzător penal, în paguba tutorelui, furtul comis de un iresponsabil se urmărește doar la plângere prealabilă.

54. Legitima apărare și cazul fortuit:

- a) sunt cauze generale de excludere a infracțiunii cu efecte in rem;
- b) sunt cauze generale de înlăturare a răspunderii penale cu efecte in rem;
- c) sunt cauze speciale de nepedepsire cu efecte in rem.

55. În materie penală:

- a) numărul și durata termenelor de prescripție a răspunderii penale sunt identice cu numărul și durata termenelor de prescripție a executării pedepsei;
- b) retragerea plângerii prealabile și împăcarea înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală este condiționată de formularea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată;
- c) atât amnistia generală necondiționată cât și prescripția răspunderii penale produc efecte in rem.

56. Infracțiunea comisiv-omisivă:

- a) reprezintă o infracțiune care decurge dintr-o normă penală prohibitivă, putându-se săvârși prin omisiune doar în mod excepțional, pe caz concret;
- b) reprezintă o infracțiune care decurge dintr-o normă penală onerativă, putându-se săvârși prin comisiune doar în mod excepțional, pe caz concret;
- c) constituie acea faptă prevăzută de legea penală, care cuprinde un conținut constitutiv alternativ, format dintr-o variantă comisivă și una omisivă.

57. În cazul infracțiunilor continue:

- a) termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni, dacă fapta este continuă succesivă;
- b) termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, indiferent dacă fapta este continuă permanentă sau continuă succesivă;
- c) intenționate, săvârșite în mod continuat, termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la data săvârșirii acțiunii sau inacțiunii celei mai grave.

58. Instigatorul și complicele concomitent:

- a) sunt participanți care acționează, potrivit legii cu intenție;
- b) sunt participanți care acționează din culpă, în cazul infracțiunilor săvârșite nemijlocit cu intenție depășită;
- c) sunt participanți care nu pot împiedica săvârșirea infracțiunii.

59. Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală:

- a) săvârșită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, se găsea în stare de îndoială (dubiu) cu privire la existența unei stări, situații ori împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei;
- b) săvârșită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu avea împlinită vârsta de 14 ani;
- c) săvârșită ca urmare a obținerii consimțământului persoanei vătămate, indiferent de tipul infracțiunii.

60. Principiul indivizibilității active a răspunderii penale în cazul infracțiunilor urmărite la plângerea prealabilă a persoanei vătămate:

- a) presupune comiterea unei infracțiuni împotriva mai multor subiecți pasivi;
- b) este un principiu fundamental de drept penal;
- c) este incident atât în cazul lipsei, cât și al retragerii plângerii prealabile.

61. Iresponsabilitatea, minoritatea făptuitorului și intoxicația involuntară completă:

- a) sunt cauze care înlătură răspunderea penală, producând (toate) efecte in personam;
- b) reprezintă cauze generale, legale, personale, de impunitate;
- c) reprezintă cauze generale, legale, personale, de neimputabilitate.

62. Întreruperea și suspendarea cursului termenului prescripției penale:

- a) se anulează sau (după caz) se revocă, în condițiile prevăzute de lege;
- b) sunt noțiuni sinonime, instituțiile în cauză producând același efect;
- c) sunt incidente atât în cazul prescripției răspunderii penale, cât și al prescripției executării pedepsei.

63. Reprezintă variante ale complicității, ca formă a participației penale:

- a) complicitatea neurmătată de executarea nemijlocită a faptei, de către autor;
- b) instigarea la complicitate;
- c) complicitatea prin promisiune, dar numai atunci când, după săvârșirea faptei, promisiunea (de tăinuire sau favorizare a făptuitorului) este adusă la îndeplinire.

64. Amnistia postcondamnatore și împăcarea:

- a) beneficiază de reglementare expresă cu titlu de cauze de înlăturare a răspunderii penale;
- b) înlătură răspunderea penală și sting acțiunea civilă în cazurile prevăzute de lege;
- c) produc efecte și asupra măsurilor de siguranță.

65. Actele de clemență:

- a) se acordă, deopotrivă, la cerere sau din oficiu;
- b) acordate prin lege organică, pot fi atât antecondamnatore, cât și postcondamnatore, precum și condiționate, respectiv necondiționate;
- c) pot fi acordate de către instanța de judecată, sub formă postcondamnatore.

66. Amnistia postcondamnatore, grațierea și prescripția executării pedepsei:

- a) înlătură executarea pedepsei, precum și consecințele condamnării;
- b) nu produc efecte asupra măsurilor de siguranță;
- c) sunt acte de clemență care se acordă fie la cerere, fie din oficiu.

67. Termenele de prescripție a răspunderii penale, precum și termenele de prescripție a executării pedepsei:

- a) se reduc la jumătate pentru cei care la data săvârșirii infracțiunii erau minori;
- b) se întrerup în aceleași condiții;
- c) sunt stabilite expres de lege, în funcție de pedeapsa abstractă (termenele de prescripție a răspunderii penale), respectiv de cea concretă (termenele de prescripție a executării pedepsei) pentru infracțiunea comisă.

68. Culpă (în dreptul penal):

- a) poate configura elementul subiectiv din conținutul unei infracțiuni de omor;
- b) se poate clasifica în două modalități normative, anume: culpa simplă, respectiv, culpa fără prevedere;
- c) reprezintă o formă de vinovăție care exclude reținerea unor instituții care pot fi incidente atunci când există intenție.

69. La infracțiunea de amenințare, subiect pasiv poate fi:

- a) orice persoană fizică;
- b) orice persoană fizică care are capacitatea de a-și da seama că este supusă unei forme de constrângere psihică;
- c) și o colectivitate.

70. La infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri:

- a) raportul de cauzalitate rezultă implicit din săvârșirea faptei;
- b) intenția făptuitorului nu poate fi decât directă;
- c) tentativa se pedepsește.

71. În cazul infracțiunii de viol, constrângerea, ca mijloc de realizare a actului sexual:

- a) trebuie să fie doar fizică deoarece făptuitorul urmărește să înfrângă rezistența fizică a persoanei vătămate;
- b) trebuie să preceadă sau să fie concomitentă actului sexual;
- c) există doar atunci când persoana vătămată i-a opus făptuitorului o rezistență puternică.

72. Infracțiunea de purtare abuzivă săvârșită prin loviri sau alte violențe, prevăzută de art. 296 alin. (2) Cod penal:

- a) poate fi reținută în concurs ideal cu infracțiunea de abuz în serviciu comisă față de aceeași persoană;
- b) poate fi reținută în concurs ideal cu infracțiunea de cercetare abuzivă comisă asupra aceleiași persoane;
- c) poate fi reținută în concurs ideal cu infracțiunea de omor atunci când actele de violență exercitate de făptuitor au produs moartea victimei.

73. Infracțiunea de determinarea sau înlesnirea sinuciderii, forma tip, se consumă:

- a) în momentul în care are loc sinuciderea;
- b) în momentul în care are loc încercarea de sinucidere;
- c) în momentul în care făptuitorul realizează acțiunea de determinarea sinuciderii unei persoane.

74. Fapta de abandon de familie săvârșită prin neplata, cu rea-credință, timp de trei luni, a pensiei de întreținere, instituită printr-o singură hotărâre judecătorească în favoarea mai multor persoane, constituie:

- a) o pluralitate de infracțiuni;
- b) o infracțiune unică continuă;
- c) o infracțiune unică continuată.

75. Obiect material al infracțiunii de abuz de încredere, poate fi:

- a) un bun mobil sau imobil ce aparține altuia;
- b) un bun indivizibil asupra căruia făptuitorul are numai un drept de coproprietate;
- c) cota-parte dintr-un bun divizibil care îi aparține făptuitorului.

76. Pentru existența infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale, este necesar:

- a) să se falsifice doar un înscris oficial în formă originală;
- b) să se falsifice o copie legalizată a unui înscris oficial;
- c) să se falsifice o copie simplă a unui înscris oficial.

77. În cazul infracțiunii de dare de mită:

- a) banii, valorile sau orice alte bunuri promise sunt supuse confiscării;
- b) banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie mituitorului atunci când acesta a denunțat fapta;
- c) banii, valorile sau orice alte bunuri oferite sunt supuse confiscării.

78. Infracțiunea de supunere la rele tratamente, forma agravată prevăzută de art. 281 alin. (2) Cod penal, presupune supunerea la tratamente degradante sau inumane a unei persoane care se află:

- a) în executarea măsurii de siguranță a obligării la tratament medical;
- b) în executarea măsurii educative a asistării zilnice;
- c) în executarea măsurii preventive a reținerii.

79. Infracțiunea de distrugere din culpă se reține atunci când fapta este săvârșită prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc:

- a) dacă a rezultat pericol public;
- b) numai atunci când a pus în pericol alte persoane sau bunuri;
- c) dacă este de natură să pună în pericol alte persoane sau bunuri.

80. Infracțiunea de vătămare corporală săvârșită asupra unui membru de familie, în accepțiunea dată acestei noțiuni de art. 177 Cod penal, se sancționează:

- a) cu pedeapsa prevăzută de art. 194 Cod penal al cărei maxim special se majorează cu o treime;
- b) cu pedeapsa prevăzută de art. 194 Cod penal ale cărei limite – minima și maxima - se majorează cu o pătrime;
- c) cu pedeapsa prevăzută de art. 194 Cod penal al cărei maxim special se majorează cu o pătrime.

81. Infracțiunea de violare de domiciliu:

- a) este o infracțiune instantanee;
- b) se consumă în momentul în care făptuitorul părăsește domiciliul pe care l-a violat;
- c) sub aspectul laturii subiective presupune doar intenție directă deoarece făptuitorul știe că a pătruns în domiciliu fără consimțământul celui care îl folosește.

82. La infracțiunea de tortură:

- a) coautoratul nu este posibil;
- b) elementul material al laturii obiective constă în acțiuni sau inacțiuni;
- c) realizarea scopului urmărit prin comiterea faptei este o cerință în lipsa căreia infracțiunea nu există.

83. Infracțiunea de uzurparea de calități oficiale este mai gravă atunci când:

- a) este săvârșită de o persoană care poartă, fără drept, semnele distinctive ale unei autorități publice;
- b) este săvârșită de un funcționar public;
- c) făptuitorul îndeplinește un act legat de calitatea oficială pe care și-o atribuie în mod nelegitim.

84. Fapta de vătămare corporală din culpă cu o pluralitate de subiecți pasivi, constituie:

- a) o singură infracțiune de vătămare corporală din culpă, forma agravată prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal;
- b) o pluralitate de infracțiuni de vătămare corporală din culpă, forma tip prevăzută de art. 196 alin. (1) Cod penal;
- c) atâtea infracțiuni de vătămare corporală din culpă câți subiecți pasivi sunt.

85. Plângerea împotriva actelor organelor de cercetare penală:

- a) Se poate formula în termen de cel mult 20 de zile de la comunicarea actului;
- b) Se poate depune doar la procurorul de caz;
- c) Nu suspendă aducerea la îndeplinire a actului ce face obiectul plângerii.

86. Probele derivate din cele obținute prin tortură:

- a) nu pot fi folosite în cadrul procesului penal în pronunțarea unei soluții de condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau a renunțării la aplicarea pedepsei, putând fi utilizate la pronunțarea unei soluții de achitare;
- b) nu pot fi folosite împotriva persoanei de la care au fost obținute, putând fi utilizate în legătură cu ceilalți participanți la comiterea faptei penale;
- c) au aceeași soartă ca probele obținute direct prin tortură, neputând fi folosite în cadrul procesului penal.

87. În cadrul măsurilor de pregătire a ședinței de judecată se includ și:

- a) luarea măsurilor pentru desemnarea avocatului din oficiu, atunci când asistența juridică este obligatorie;
- b) Strigarea cauzei și apelul celor citați;
- c) Citirea actului de sesizare al instanței.

88. În legătură cu procedura de judecată abreviată (procedura în cazul recunoașterii învinuirii):

- a) Inculpatul poate recunoaște faptele și prin mandatar special;
- b) Inculpatului minor nu îi este permisă, în nicio situație, să apeleze la această procedură de judecată;
- c) instanța poate respinge cererea inculpatului.

89. Probele obținute în mod nelegal:

- a) Pot fi folosite în procesul penal exclusiv în favoarea inculpatului sau suspectului;
- b) Nu pot fi folosite în procesul penal nici în soluționarea laturii penale, nici în soluționarea laturii civile;
- c) Pot fi folosite în procesul penal dacă sunt însușite de partea careia i se opun.

90. Atestarea datei la care inculpatul arestat a depus un act privind exercitarea unei căi de atac în procesul penal se realizează:

- a) de administrația locului de deținere - prin înregistrarea sau atestarea făcută pe actul depus;
- b) pe plicul poștal - de către factorul ce a preluat înscrisul menționat de la administrația locului de deținere;
- c) de către greșierul însărcinat cu primirea corespondenței la sediul instanței - la momentul primirii actului.

91. Reluarea urmăririi penale:

- a) Nu se poate dispune niciodată în cazul soluției de renunțare la urmărire penală, întrucât ordonanța prin care se dispune această soluție de netrimiteră în judecată se verifică sub aspectul legalității și temeiniciei de către judecătorul de cameră preliminară;
- b) Poate fi dispusă și de procuror prin rechizitoriu;
- c) Are loc și atunci când judecătorul de cameră preliminară, soluționând procedura de cameră preliminară (soluție rămasă definitivă), a restituit cauza la parchet excluzând toate probele administrate în cursul urmăririi penale.

92. Nulitatea relativă a unui act în procesul penal:

- a) trebuie urmată întotdeauna de refacerea aceluși act;
- b) Poate fi invocată întotdeauna în orice stare a procesului, indiferent de momentul la care a intervenit încălcarea;
- c) Poate fi acoperită în condițiile prevăzute de lege.

93. Dezbaterile la instanța de fond au loc întotdeauna:

- a) în camera de consiliu;
- b) cu participarea obligatorie a procurorului;
- c) în secret.

94. Acordul de recunoaștere a vinovăției:

- a) poate fi solicitat de inculpat în faza de judecată, înainte de începerea cercetării judecătorești;
- b) Nu presupune acceptarea de către inculpat a încadrării juridice a faptei;
- c) nu poate fi încheiat niciodată de către suspect.

95. Hotărârea prin care instanța se pronunță asupra recursului în interesul legii se numește:

- a) încheiere;
- b) sentința sau decizie, în raport cu hotărârea atacată;
- c) decizie.

96. În ipoteza curgerii unui termen substanțial stabilit pe ore:

- a) ora la care se împlinește termenul intră în durata acestuia, cu excepția cazului când aceasta cade într-o zi nelucrătoare;
- b) termenul se calculează pe minute pline;
- c) atât ora la care începe cât și cea la care se sfârșește intră în calculul duratei aceluși termen.

97. Dacă la judecarea cauzei avocatul ales lipsește în mod nejustificat, fără a-și asigura substituirea:

- a) Instanța va dispune desemnarea unui avocat din oficiu (care sa il înlocuiască) doar dacă asistența juridică a părții sau subiectului procesual respectiv este obligatorie;
- b) Judecata cauzei se amână pentru a fi înștiințată partea sau persoana vătămată lipsită de asistență juridică;
- c) Judecata cauzei se va desfășura întotdeauna fără participarea avocatului respectiv.

98. Între actele de cercetare judecătorească prevăzute de lege a se desfășura la instanța de fond se include și:

- a) ultimul cuvânt acordat inculpatului;
- b) audierea părții responsabile civilmente;
- c) explicarea de către președinte inculpatului în ce constă învinuirea.

99. Nulitatea absolută:

- a) Nu poate fi invocată în cursul efectuării actului nelegal;
- b) Nu poate fi invocată în faza de urmărire penală;
- c) Poate fi invocată și de către procuror.

100. Într-o cauză penală, delegația apărătorului din oficiu a inculpatului încetează:

- a) la momentul la care inculpatul minor împlinește vârsta majoratului;
- b) la momentul angajării de către inculpat a unui apărător ales în acea cauză;
- c) la momentul prezentării apărătorului ales al inculpatului.